

L'home salvatge

Descripción

Fa molts i molts anys, en un regne llunyà, hi vivia un rei poderós i savi que tenia un fill, un príncep molt curiós i valent. El nen vivia al castell, envoltat de luxe, però el que més li agradava era córrer pels jardins i jugar a prop del bosc misteriós que s'estenia al costat del regne.

Però aquest bosc amagava un secret que tothom coneixia i temia: l'Home Salvatge. Es deia que era una criatura enorme, coberta de pèl de cap a peus, amb ulls brillants i una força increïble. Els vilatans explicaven que aquell ésser s'emportava els qui s'endinsaven massa al bosc, i per això ningú s'atrevia a apropar-s'hi.

Un dia, els soldats del rei van aconseguir capturar l'Home Salvatge. Amb moltes cordes i amb gran esforç, el van portar fins al castell i el van tancar en una gran gàbia de ferro. Tothom el mirava amb por, però ell es mantenia en silenci, amb els ulls tristos.

El príncep, encuriós, s'hi va acostar. Mai havia vist un home com aquell. No semblava un monstre... només un ésser diferent. Quan es va quedar sol, l'Home Salvatge va parlar amb veu greu però suau:

—Nen, si em deixes sortir, et prometo que t'ensenyaré coses meravelloses.

El príncep dubtava. Sabia que el seu pare s'enfadaria molt si el deixava lliure... però dins seu sentia que aquell home no era dolent. Així que, a poc a poc, va allargar la mà i va obrir la porta de la gàbia.

En aquell instant, l'Home Salvatge es va aixecar d'un bot, va agafar el príncep de la mà i va córrer cap al bosc. El nen no va tenir temps de cridar! Però, sorprenentment, no

tenia por. L'Home Salvatge no li feia mal, només se l'emportava cap a la profunditat del bosc, on la llum es filtrava entre els arbres gegants i tot semblava ple de màgia.

A partir d'aquell dia, el príncep va viure al bosc amb ell. L'Home Salvatge li va ensenyar els secrets de la natura: com sentir el vent per saber si s'acostava tempesta, com parlar amb els animals, com trobar menjar i aigua, i com ser fort i valent sense necessitat d'armes ni riqueses.

Amb el temps, el príncep es va convertir en un jove alt, fort i savi. Però, dins seu, encara trobava a faltar el seu pare i el seu castell. Un dia, mirant cap a la ciutat des de la vora del bosc, va dir:

—Vull tornar al meu regne.

L'Home Salvatge el va mirar amb un somriure i li va respondre:

—Ja estàs preparat. Però recorda: si mai necessites ajuda, només has de cridar el meu nom.

El príncep va tornar, però quan va arribar al castell, ningú el reconeixia. Anava vestit amb roba feta de fulles i pells d'animals, i semblava un salvatge més del bosc. Ningú li va creure quan va dir que era el príncep.

Però aviat es va organitzar un gran torneig al castell, on els millors cavallers lluitarien per demostrar la seva força i habilitat. El príncep, que ara coneixia tots els secrets de la natura i la lluita, hi va participar. Amb gran agilitat, va derrotar tots els altres cavallers. Ningú no havia vist mai algú tan fort i hàbil!

Quan el rei va veure aquell jove valent i el va mirar als ulls, ho va entendre tot. Aquells ulls... eren els del seu fill! Amb llàgrimes d'emoció, el rei el va abraçar i el príncep li va explicar tota la seva aventura.

Aleshores, el rei va comprendre que l'Home Salvatge no era cap monstre, sinó un ésser savi que li havia ensenyat grans lliçons. Des de llavors, ningú el va tornar a perseguir, i el príncep va regnar amb justícia i amor per la natura i la llibertat.

I vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest conte ja s'ha fos!